

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Fair nok, Kristeligt Folkeparti må jo vælge, som Kristeligt Folkeparti vil. Jeg synes bare, at det er interessant, at på samtlige de områder, der sådan er højttonede, når Kristeligt Folkeparti går til valg, mener man på alle stræk, at man egentlig gerne vil, men at man alligevel vil alliere sig med nogle på trods af og ikke på grund af. Det gælder ulandshjælp, det gælder flygtninge/indvandrere, det gælder miljø osv.

Man ved, at man skal til at samarbejde med nogle, hvor alle kernepunkter for Kristeligt Folkeparti bliver mere besværlige. Det synes jeg egentlig er godt, at folk ved på det tidspunkt, hvor de skal sætte deres kryds.

Men jeg må sige, at det virker som en ung mand i trodsalderen, at det gennemgående udtryk er »på trods af«. Vi har det lidt anderledes i SF. Vi vælger alliancepartnere på grund af og ikke på trods af.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

På grund af ønsket om øget valgfrihed for børnefamilierne, på grund af at vi mener, at det er vigtigt med et dynamisk og bæredygtigt erhvervsliv, som i vores samfund også kan bidrage til øget velfærd, på grund af at Kristeligt Folkeparti ønsker øget organisationsfrihed på arbejdsmarkedet, på grund af at vi vil et helt Danmark, hvor regionalpolitik ikke kun er noget, man snakker om, når man bliver pålagt det, og på grund af at vi vil, at ældre faktisk også får øget valgfrihed, peger Kristeligt Folkeparti på en borgerlig ledet regering. Det er ikke kun på trods af; det er på grund af.

Det ville jo være underligt, hvis Kristeligt Folkeparti skulle falde i ét med tapetet, med de partier, som vi ønsker skal komme til regeringsmagten efter det kommende valg. Jeg synes, at vælgerne skal have et alternativ, også til Venstre og De Konservative, og det får de, og det får de også at vide i valgkampen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, at Kristeligt Folkeparti tager sig livet let. Jeg tror, at man foretager en fejlurdering. Det må også have gjort indtryk på hr. Jann Sjørnsen i dag at høre grundtonen i debatten.

Det er jo ikke den borgerlighed, vi kendte i 1980'erne, som har talt i dag. Det er en helt anden rabiat borgerlighed, end jeg kan huske fra

de 20 år, jeg har deltaget i politik, en helt anden ubehagelig tone om had, om at udnævne bestemte grupper som dem, der er årsag til alle problemerne, og havde vi bare ikke de mennesker, var det her samfund så lykkeligt, så lykkeligt. Det er dem, Kristeligt Folkeparti skal i alliance med.

Så vil jeg bare sige, at med hensyn til tanker om regionalpolitikken i forhold til det frie valg så kan fru Ulla Tørnæs sige ganske meget om det. Det har man nogle solide erfaringer med i Ribe Amt.

Det frie valg, hvis det skal respekteres, betyder formentlig den største centralisering. Det er formentlig det største enkeltskridt til centralisering i Danmark, man overhovedet har set. Det gælder på transportområdet, det gælder på sygehusområdet, det gælder på uddannelsesområdet. Hvis man ikke dér går ind og træffer beslutninger, så får man en centralisering, som jeg tror vil skræmme selv Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg tror, at det er kendt for hr. Villy Søvndal, at forslag her i Folketinget skal gennemføres med 90 mandaters tilslutning. Efter et valg, hvor vi forhåbentlig får et regeringsskifte, vil man stadig væk skulle tælle til 90 i forhold til, at der skal være flertal for en politik.

Det er klart, at hvis Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti får flertal sammen, så kan Kristeligt Folkeparti gøre, hvad vi vil med vores holdninger på ulandsområdet, på udlændingområdet. Vi kan håbe, at der fortsat vil blive lyttet fra Venstres og De Konservatives side, men så er det ikke vores stemmer, der er de afgørende.

Men er det vores stemmer, der er de afgørende, så har vi faktisk også, som SF kan opleve det i dag i forhold til regeringen på nogle områder, mulighed for at trække regeringen, ikke mindst Venstre og De Konservative, mod midten. Det tror jeg at der er god grund til at gøre og er et behov for. Det viser debatten også i dag.

Hr. Villy Søvndal må gøre sig klart, at et midterparti kan samarbejde til begge sider og selvfølgelig må træffe et valg, også i forhold til hvilken statsminister man vil have, og det har vi gjort.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvndal, og derefter er vi tæt på, at det bliver statsministeren.